

SENTÈNCIA 2001-49 DE 14 DE DESEMBRE DE 2001

**CASS. INVALIDESA MALALTIA. Síndrome ansiós depressiu.
Valoració del dictamen pericial psiquiàtric aportat per la demandant.**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia d'Andorra, actuant com a Tribunal Unipersonal, en la sentència núm. 2001-23, de 29 de març de 2001, va estimar la demanda interposada per la Sra. D.V.I. i després de declarar que la resolució de la comissió contenciosa de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 15 de desembre de 1999, que va confirmar en alçada la decisió de 10 de novembre del mateix any no és ajustada al Dret, va reconèixer a la demandant el dret a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia del Grup II a comptar des de l'1 de desembre de 1999.

2.- Contra la sentència esmentada, la CASS va interposar un recurs d'apel·lació, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala l'11 de juny de 2001. L'entitat parapública considera que les resolucions recorregudes són ajustades al Dret en la mesura que ja reconeixen a la demandant una invalidesa malaltia del Grup I, i que les afeccions psíquiques que li han estat reconegudes en la sentència no tenen prou entitat per justificar l'atorgament del Grup II.

3.- De l'anterior escrit se'n va donar trasllat a la representació de la part demandant, que el va contestar el 25 de juny de 2001, demanant la confirmació de la sentència en atenció a que durant la primera instància s'havien practicat proves suficients per acreditar la naturalesa invalidant de les patologies que sofreix la Sra. D.V.I.

4.- Les parts van presentar els seus escrits de conclusions el 12 i 18 de juliol de 2001 i tot seguin les actuacions van quedar per deliberar i decidir el tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Mentre la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en les resolucions recorregudes, va reconèixer a la demandant una situació d'invalidesa malaltia del Grup I, en raó a que l'anomia bilateral i el trastorn postraumàtic units a un trastorn depressiu que qualifiquen de lleu li permet dur a terme alguna activitat, la sentència de la Batllia li reconeix el Grup II en atenció a l'informe complementari practicat pel psiquiatra Dr. Joan Cabeza i a tal efecte posa en relleu: la cronificació del síndrome ansiós depressiu

amb greus repercussions en l'estat psicofísic de la treballadora, i la seva impossibilitat per exercir qualsevol activitat laboral.

La CASS exposa, en el seu escrit d'apel·lació, que la patologia que pateix la Sra. D.V.I. queda molt lluny de qualsevol malaltia que la impossibiliti per tot tipus de treball, i que l'informe psiquiàtric esmentat no aporta prou elements objectius de valoració que recolzin la decisió judicial.

Tercer.- L'objecte d'anàlisi en aquesta segona instància se circumscriu, per tant, a determinar el valor probatori que, en aquest cas, aporta un informe com l'esmentat i al respecte cal fer dos puntualitzacions.

En primer lloc, el barem de Padovani, que constitueix un element de referència habitual a l'hora de valorar l'abast invalidant de les patologies indica que en aquests casos només un psiquiatra pot estimar vàlidament el dèficit psíquic de la víctima (pagina 156, Ed. 1992), per la qual cosa l'informe emès té una rellevància especial, per raó de l'especialització de qui l'emet, a l'hora de determinar la naturalesa invalidant de la patologia ansiosa depressiva que pateix la demandant.

En segon lloc, i valorant, com ho ha fet la sentència de la Batllia, la totalitat dels elements aportats i, particularment l'informe citat, s'arriba a la conclusió de què la decisió recorreguda és ajustada al Dret. En efecte, l'exploració psicopatològica i les conclusions que conté l'informe, malgrat que només són fruit d'una exploració psicopatològica duta a terme pel doctor i no s'aporten proves tècniques específiques que reforcin les conclusions, revelen un trastorn mixt ansiós-depressiu en la Sra. D.V.I. que, per les greus repercussions que presenta en el seu estat psicofísic, la situen en total impossibilitat de desenvolupar una tasca laboral en els estàndards habituals.

Per tot el que s'ha exposat, es desestima el recurs d'apel·lació amb confirmació íntegra de la sentència recorreguda.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'un especial pronunciament pel que fa al pagament de les despeses d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de la Batllia, Secció Administrativa, número 2001-23, de 29 de març de 2001, que es confirma sense fer imposició de costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.